

تأثیر بکارگیری الگوی بدیعه‌پردازی در آموزش مفهوم مراقبت تسکینی در کودکان بر خلاقیت نوشتاری و عملکرد تحصیلی دانشجویان پرستاری

اکرم‌السادات سادات حسینی*، ربابه معماریان

چکیده

مقدمه: مراقبت تسکینی از بیماران علاج‌ناپذیر نیازمند خلاقیت در ارائه هر چه بهتر این گونه مراقبت‌ها می‌باشد. در این مطالعه، تأثیر شیوه بدیعه‌پردازی بر خلاقیت نوشتاری و عملکرد تحصیلی دانشجویان در مورد مراقبت تسکینی شد.

روش‌ها: مطالعه از نوع نیمه تجربی با دو گروه از دانشجویان پرستاری دانشگاه علوم پزشکی تهران در نیم‌سال اول ۸۶-۸۷ انجام شد. گروه شاهد ۲۸ و تجربی ۳۲ نفر بودند. پس از پیش‌آزمون کتبی از مفهوم مراقبت تسکینی در کودکان، در گروه تجربی الگوی بدیعه‌پردازی و در گروه شاهد آموزش متداول اجرا گردید و پس‌آزمون گرفته شد. متنی نیز به صورت انشایی در مورد مفهوم مراقبت تسکینی توسط هر دو گروه نوشته شد. اطلاعات با استفاده از آمار توصیفی و مقایسه‌ای من-ویتنی، مجذور کای و فیشر با نرم‌افزار SPSS تجزیه و تحلیل گردید.

نتایج: میانگین نمرات پیش‌آزمون در گروه شاهد $2/8$ و در گروه آزمون $2/5$ بود که تفاوت معنی‌داری را قبل از مداخله نشان نمی‌دهند. ولی بعد از مداخله، در پس‌آزمون، میانگین نمرات گروه شاهد $3/8$ و در گروه آزمون $4/8$ شد که تفاوت آماری معنی‌داری بین دو گروه داشت. متن‌های انشایی دانشجویان نیز تفاوت معنی‌داری از نظر خلاقیت نوشتاری بین دو گروه نشان داد.

نتیجه‌گیری: استفاده از شیوه بدیعه‌پردازی سبب افزایش خلاقیت نوشتاری و عملکرد تحصیلی دانشجویان پرستاری در مورد مراقبت تسکینی در کودکان می‌گردد.

واژه‌های کلیدی: بدیعه‌پردازی، مراقبت تسکینی، دانشجویان پرستاری، خلاقیت نوشتاری، عملکرد تحصیلی.

مجله ایرانی آموزش در علوم پزشکی / پاییز ۱۳۸۸؛ ۹(۳): ۲۳۹ تا ۲۴۸.

مقدمه

بدیعه‌پردازی به عنوان یک روش تدریس، بطور معمول برای پدید آوردن دیدگاه‌های تازه درباره یک موضوع یا مسأله استفاده می‌شود. این روش برای روشن ساختن یا پیدایش مفاهیم یا راه‌حل‌های جانشین ناشی از گشودن مطالب بکار می‌رود (۱).

در این روش، به افراد فرصت پدید آوردن راه‌های جدید و خلاقانه با استفاده از دانسته‌های قبلی فرد داده می‌شود (۲). در تعریف شیوه بدیعه‌پردازی، آن را آشنایی-زدایی (making the strange familiar) نامیده‌اند. یعنی، فرد در این روش تلاش می‌نماید با دید تازه‌ای به مسائل و چیزهای آشنا بنگرد (۲ و ۱). در واقع، روشی برای کمک به فراگیران است تا در فعالیت‌های همراه با مشکل‌گشایی بتوانند نظم جاری ذهن را بر هم بزنند و راه‌های جدیدی برای حل مسائل به وجود آورند (۳).

در این شیوه، تفکر خلاق به وسیله فعالیت‌های استعاری و تمثیلی شکل می‌گیرد. برای این امر، از شباهت موارد به یکدیگر کمک می‌گیرند. اساس این شیوه بر مقایسه یک چیز یا فکر با جایگزین‌های آن می‌باشد. در خلال این جایگزین‌ها،

* آدرس مکاتبه: اکرم‌السادات سادات حسینی (مربی)، گروه کودکان، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی تهران و دانشجوی دکتری آموزش پرستاری دانشگاه تربیت مدرس، خیابان دکتر میرخانی، میدان توحید، تهران.
ashoseini@tums.ac.ir
دکتر ربابه معماریان، استادیار گروه پرستاری دانشکده پرستاری و مامایی دانشگاه تربیت مدرس (memarianr@modares.ac.ir).
این مقاله در تاریخ ۸۷/۵/۱۶ به دفتر مجله رسیده، در تاریخ ۸۸/۷/۱۸ اصلاح شده و در تاریخ ۸۸/۹/۳ پذیرش گردیده است.